

Presa și critica au salutat călduros primul spectacol cu o piesă românească într-o capitală baltică. Astfel, într-o recenzie apărută în ziarul „Sovetskaja Latvija” (Letonia sovietică), după ce se subliniază calitățile

deosebite ale piesei și creațiile unor actori, se spune: „...Spectacolul a fost montat cu multă sensibilitate față de materialul, genul și caracterul piesei, cu o subtilă înțelegere a sensului ei ideologic, a diverselor părți și personaje. Plecînd de la teatru, spectatorul înțelege că numai un scop grandios poate smulge pe om din mediocritate și că scopul existenței lui trebuie să fie făurirea unei vieți noi, laolaltă cu toți cei ce muncesc. Spectacolul îi sînt asigurate o îndelungată existență scenică și un succes incontestabil de public”. De asemenea, revista „Literatura un Maaksla” (Literatura și arta) a publicat un articol elogios asupra spectacolului, intitulat „Un mare, bine meritat succes”, semnat de J.

Jurovski, artist al poporului din U.R.S.S.

Montarea piesei *Citadela sfărîmată* (titlul traducerii: *In casa d-lui Dragomirescu*) a suscitat un viu interes în lumea artistică din Riga, oraș cu valoroase tradiții culturale și în special artistice. S-au purtat cu acest prilej multe discuții despre dramaturgia și teatrul românesc.

La o consfătuire a regizorilor din teatrele republicilor baltice și ale Belorusiei, cîțiva regizori din Riga, Tallin, Kaunas, Minsk și Brest, manifestîndu-și interesul față de *Citadela sfărîmată*, au solicitat-o pentru a o monta în teatrele respective. În urma turneului întreprins de Teatrul Komsomolului din Moscova, cu această piesă, ea a fost inclusă și în repertoriul altor teatre, printre care teatrul „Pușkin” din Leningrad și Teatrul Academic „I. Franko” din Kiev.

Datorită traducerilor făcute în ultimii ani, cititorii și spectatorii sovietici au cunoscut din ce în ce mai multe piese românești de Caragiale, Delavrancea, M. Sebastian, T. Mușatescu, M. Davidoglu, A. Baranga, H. Lovinescu, M. Banuș ș.a. Un exemplu grăi-

tor al interesului de care se bucură dramaturgia noastră și al amploarei pe care o ia reprezentarea ei pe scenele sovietice, îl constituie faptul că, pentru stagiunea actuală, piesa lui M. Sebastian, *Steaua fără nume*,

a fost inclusă în repertoriul a aproape o sută de teatre din U.R.S.S. și că dreptul primei reprezentări e rezervat Teatrului Academic de Artă din Moscova (M.H.A.T.).

Fără îndoială că, în cadrul schimbului reciproc de valori culturale, s-a făcut mult în ceea ce privește popularizarea dramaturgiei sovietice în țara noastră și a dramaturgiei noastre în diferite republici sovietice. Nu se poate spune însă că ne cunoaștem perfect. Sînt încă multe comori ale gândirii artistice a popoarelor sovietice și a poporului nostru ca e așteptată a fi preluată de spectatorii.

În acest sens, autorul acestor rînduri va fi foarte fericit dacă, într-un viitor apropiat, va realiza promisiunea făcută prietenilor din Letonia de a pune în scenă una din minunatele opere clasice ale lui Rainis sau Rudolf Blaumanis — opere puțin cunoscute publicului românesc.

E un angajament plăcut, pe care mi l-am asumat din toată inima, în numele prieteniei popoarelor noastre.

Călin P. FLORIAN

Teatrul nostru: o revelație

Ne incumetăm să revenim, după scurgerea atîtor luni, la ecoul pe care l-au avut în presa străină spectacolele date de ansamblul Teatrului Național „I. L. Caragiale” în cadrul Festivalului de Artă Dramatică de la Paris. De astă dată e vorba de un pasaj extras dintr-un reportaj apărut în nr. 111/1956 al revistei „Paris-Théâtre” și în care, dincolo de simpla apreciere laudativă, ne place să găsim expresia unei fundamentate și nepregetate prețuiri ce se adresează atît interpretării, cit și textelor și ca atare... nu vine nici-

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ТЕАТР ЮНОГО ЗРИТЕЛЯ ЛАТВИЙСКОЙ ССР
ИМЕНИ ЛЕНИНСКОГО КОМСОМОЛА
г. Рига

ХОРИА ЛОВИНЕСКУ

В ДОМЕ ГОСПОДИНА ДРАГОМИРЕСКУ

Пьеса в 8 действиях, 6 картинах

Перевод с румынского
Н. Мусулде и Н. Ключникова

Programul Teatrului Tînărului Spectator
(Riga) la „Citadela sfărîmată”

odată prea tirziu. Prin urmare, iată ce scrie reporterul de la „Paris-Théâtre”, referindu-se la spectacolele românești: „...S-a vorbit pe bună dreptate de o revelație. E cert că ansamblul rominilor a dat... două reprezentări de un comic prodigios, care au suscitât neîncoțat aplauze bine meritare... *Ultima oră* se prezintă ca o comedie satirică, ce se sîtuează între *Knock* de Jules Romains și *Topaze* de Pagnol. Comedia scrisă cu nesfîrșit spirit și jucată desăvîrșit de un ansamblu încărcat cu onoruri oficiale... La *O scrisoare pierdută*... publicul parizian n-a mai conținit să ridă, în pofida obstacolului prezentat de necunoașterea limbii”.

Reproducem mai jos și un fragment dintr-un articol apărut în publicația engleză de specialitate „The Stage”, nr. 3925: „Ansamblul românesc a avut fericita inspirație să vină la Paris cu o piesă ce a fost jucată aci chiar în cursul acestei stagiuni. *O scrisoare pierdută* de I. L. Caragiale — o comedie cu strașnic de mult haz, despre mașinațiile politico-amoroase din culisele unor alegeri locale. E o piesă care, fără îndoială, își va croi drum, într-o bună zi, pînă la Londra... Festivalurile de teatru prilejuiesc întotdeauna bucurii neașteptate și adinci dezamăgiri. Spectacolelor cu *Război și Pace*, montat de Piscator, și *La Locandiera* în regia lui Visconti, le putem opune pe Cehov interpretat de suedezi, pe Sartre jucat de actorii ansamblului german din Bochum și un romin jucat de romini. Nu ne putem plînge...”

Știri din...

U.R.S.S.

◆ Teatrul de Estradă din Moscova a prezentat recent un nou spectacol-concert, intitulat *Numai pentru prieteni*. Conducerea muzicală a noului spectacol aparține cunoscutului actor și cîntăreț Leonid Utiosov. O imaginară călătorie a întregii orchestre în jurul lumii oferă lui Utiosov prilejul să prezinte cîteva din cele mai cunoscute melodii ale diverselor popoare. Un loc important în programul spectacolului revine muzicii franceze, îndeosebi cîntărețului Yves Montand, precum și muzicii italiene. Programul muzical al noului spectacol este completat cu scheciuri și cuplete, dintre care cîteva critică graba cu care unii turiști parcurg diverse orașe vizitate.

La rîndul său Teatrul de Miniaturi din Leningrad, al cărui director este A. Raikin, a oferit spectatorilor un nou program

de estradă: *Anotimpurile*. Dintre numeroasele scenete, scheciuri și cuplete prezentate, atrag atenția prin inventivitatea și desăvîrșita lor interpretare cele care prilejuiesc apariția lui A. Raikin. Astfel, într-unul din scheciuri, A. Raikin apare pe o bicicletă de copil, purtînd agățată de pantaloni, o tăbliță cu numărul vehiculului. „Mi s-a luat mașina dată spre folosință personală și eu nu mai sînt obișnuit să merg pe jos” — îl lămurește A. Raikin pe spectatori, care aplaudă, aprobînd critica lansată de actor. Într-altă scenetă, A. Raikin demonstrează ce s-ar întîmpla dacă pompierii ar folosi în munca lor metodele birocratice, proprii multor funcționari. În afara lui Raikin, noul spectacol al Teatrului de Miniaturi se bucură de aportul unor valoroși actori, ca: G. Novikov, V. Derankov, N. Konopátov și alții.

Interesul deosebit pe care spectatorul sovietic îl manifestă față de spectacolul de estradă a determinat, în ultima vreme, unele teatre dramatice să monteze și ele asemenea spectacole. Astfel, Studioul Actorului de Film din Moscova a montat comedia *Ah, inimă!* de V. Poliakov.

Fără a fi un spectacol de estradă propriu-zis, comedia lui V. Poliakov se înrudește totuși cu acest gen de spectacole atît prin modalitățile folosite de autor în tratarea materialului de viață, cît și prin întreaga organizare a spectacolului. *Ah, inimă!* satirizează pe bărbații care jură credință fiecărei femei întîlnite, pe cei care se dovedesc cruzi, lipsiți de suflet; spectacolul condamnă, în același timp, cu asprime beția, lăudăroșenia, servilismul și alte vicii. Una din cele mai reușite scene ale spectacolului prezintă o secțiune într-o imensă inimă, compartimentată, împărțită pe etaje și locuită de toate acele femei cărora posesorul ei le jurase veșnică dragoste și amintire.

Acești spectacole de estradă dovedesc — prin actualitatea problematicii, prin buna calitate a umorului, prin ținuta lor artistică — grija permanentă pe care forurile de resort o poartă acestui gen atît de popular.

◆ În cursul actualei stagiuni, Teatrul Evghenii Vahtangov va acorda o sporită atenție dramaturgiei sovietice contemporane. În planul său de repertoriu e prevăzută, astfel, noua piesă istorică a dramaturgului I. Selvinski: *Începutul erei*, inspirată de evenimentele anului 1917.

În afara acestei lucrări, teatrul intenționează să mai prezinte piesa *Fuga* de M. Bulgakov, care reflectă cîteva din problemele specifice tineretului sovietic. De asemenea, se află în studiu piesa lui V. Soloviov *Conștiința*, a cărei temă privește înalta moralitate a omului sovietic.

Teatrul a mai reținut dramatizarea lui